

Grivei

Anonim

Din casuta sa, Grivei,
Vede cerul înstelat.
E târziu si lumea toata
La culcare a plecat.
Lui Grivei îi este frica
Sa stea singur în casuta.
De-ar vrea cerul sa-i trimita
Lângă usa o steluta...
Zau ca nu i-ar mai fi teama
Niciodata de nimic.
Curajos e, însa-i bezna...
Bezna-l sperie un pic.
Meditând, Grivei adoarme.
Se trezeste - stele nu-s.
Oare unde, oare unde
Toate stelele s-au dus?
Nici n-a apucat sa zica
Ca au si pornit sa cada
Stele albe cu duiumul,
Cu duiumul prin ograda.
- Ninge! a strigat gânsacul
- Ninge, s-a trezit cocosul.
- Ninge, a oftat curcanul.
Vom fi toti cu nasul rosu...